

Först ...

... skulle jag önska att vi birmuppfödare/ägare kunde ha en ordentlig diskussion om detta. Det skulle också vara intressant att höra domares tankar.

– Är det relevant med en ändring av standarden? Och skulle det vara möjligt att ändra en standard som kanske har varit felaktig så länge som den nu gällande standarden har funnits?

– Är vitfläckigheten hos birmen densamma som till exempel hos ragdoll bicolor och mitted, eller finns det något som motiverar den nuvarande standardtexten gällande "Faults"? ... alltså att birmans vitfläckighet på bröst och mage skulle vara ett "fel" för rasen, när det istället är en förutsättning för att vita sockor och kilar överhuvudtaget finns.

Jag – som tror att birman är en ordinär vitfläckskatt – skulle gilla om SVERAK/FIFe blev det förbund som såg till att birman blev erkänd som en helt vanlig vitfläckskatt, med en korrigerad standard.

Det skulle bland annat innebära att vi inte skulle få så olika bedömningar på utställning, på en och samma katt. En del domare bedömer birmans vitfläck på bröst/mage med draget cert. Oftast är det de mörkare färgvarianterna som råkar ut för detta. Den synliga vitfläckigheten borde inte vara avgörande om katten i allt övrigt är bättre än sina konkurrenter.

Att notera:

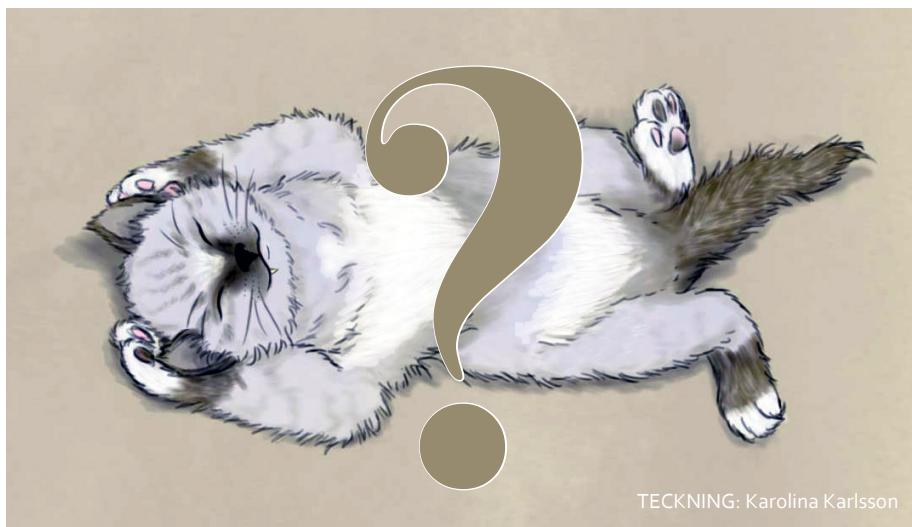
FIFe, GCCF och CFA har vit mage / vitt bröst som FEL respektive certifikatdragande fel i standarden. Däremot nämns inget om detta i TICAs standard.

GCCF: Withhold Certificate: Spots or patches of white (excluding the gloves and gauntlets) appearing anywhere on the body, particularly chin and chest, with the exception of fur in the immediate area around the penis or vulva.

CFA: PENALIZE: white that does not run across the front paws in an even line. Lack of white on all front toes. Persian or Siamese type head. Delicate bone structure. White shading on stomach and chest.

TICA: PENALIZE: Areas of white extending above the level of the dew pad on the front legs. Lack of one or both laces. Free spots of point color in gloves or laces.

HUR STÄMMER BIRMANS VITFLÄCKIGHET MED DEN SKRIVNA STANDARDEN?

TECKNING: Karolina Karlsson

Under många, många år var det endast 1-5 bruna birmor totalt på våra utställningar. De flesta var kastrater.

Nu börjar, glädjande nog, de bruna återkomma på domarborden, och med det börjar även samma kommentarer och bedömningsfenomen uppträda igen. Det fenomen som kanske gjorde att många slutade att ställa sina bruna katter för många år sedan. Många inriktade sig istället på att föda upp, och ställa ut, ljusare färgvarianter.

Ända sedan 1970-talet har birmans vitfläckighet diskuterats. Kanske tidigare också, men undertecknad har bara varit i "branschen" sedan 1977.

De flesta tror sig veta att birman är en helt ordinär vitfläckskatt, där vitfläckigheten sprider sig på exakt samma sätt som på alla andra katter med vitfläck. Några tror dock att birmans vitfläckighet är specifik.

I de fall där inparning av perser har gjorts, har jag själv, vid tre olika inparningar kunnat se utfallet mellan ej vitfläckig perser och birma. I stort sett alla hybrider har uppvisat ytterst låggradig vitfläckighet. I första hybridgenerationen – alltid som en liten vit fläck eller några vita hårstrån högt upp på bröstet. I de fall det sedan har fötts hybrider i nästa generation så har jag konstaterat att vitfläckigheten varit lite högre, med en större vit fläck på bröstet, och ofta också med en vit fläck långt ner mellan bakbenen.

Då har – ibland – vitfläckigheten dessutom spridit sig till baktassar, och i bästa fall även till framtassar, oftast med endast någon vit tå, eller en vit fläck under tassens.

Idag står det i birmans standard; FEL: "Rena vita eller färgade fläckar på bröstet eller magen".

Vissa domare drar cert på grund av synligt vitt på bröst/mage. Det har även hänt att en katt diskvalificerats. Detta innebär att i stort sett hela birmaraset har ett "fel" – som egentligen är en förutsättning för vita sockor och kilar.

I utställningssammanhang blir problemet att vitt bröst och mage kan ses på birmans mörka färgvarianter, speciellt på bruna eller bruntabby birmor, särskilt om de har fått en mörkare ton i sin kroppsfärg.

De ljusare färgvarianterna har fördel av sin ljusare mask- och kroppsfärg, vilket döljer de vita partierna på bröst och mage.

Under utställning tittar man på katterna i en väl upplyst miljö, vilket gör det svårare att upptäcka vitfläckigheten på katter som inte mörknat i kroppsfärgen.

Om man däremot tittar i ett lite sämre ljus, så upptäcks det vita. UV-ljus fungerar också, men det blir då svårt att fotografera, eftersom UV-ljuset bäst används i ett mörkt rum.

Det skulle kännas konsekvent om birmans standard, gällande vitt bröst/vit mage, kunde ändras till att gälla lika som för ragdoll mitted, som ju ligger närmast birmans vitfläckighet, och att man istället bedömde katten utifrån att den har en mörk kroppsfärg, som alltså inte kan dölja vitfläckigheten.

GENERAL IN ALL BREEDS:

Disqualifying:

All white spots which are not permitted in the standard.

(Översatt: Vita fläckar, som inte är tillåtna enligt standard). Alltså separata fläckar i maskade partier.

SBI Standard

Faults

Coat: Pure white or coloured patches on the chest or the belly.

(Översatt: Rent vita eller färgade fläckar på bröstet eller magen).

Jämförande standard för liknande vitfläcksraser:

RAG Mitted

Points well defined and in harmony with the body colour, asw in the Colourpoint.

White chin, with or without a white narrow stripe/markings on the bridge of the nose up to the forehead. Narrow white stripe/markings is allowed on the muzzle as long as it follows the median line down into the chin.

White stripe extends from the bib and runs down the underside between the front legs to the base of the tail.

White mittens on the front legs; the hind legs should be white at minimum up to the heel and at maximum to the middle of the thigh.

Coloured spot(s) in this area are acceptable.

RAG Bicolor

Points: - ears, mask and tail - to be well defined. The mask to have an inverted white "V".

Body colour is to be a shade lighter than the points; with or without white spots on the back.

Belly white and without spots.

Preference is given to white legs.

.....
Birmans synliga utbredning av vitfläckigheten är alltså lägre än dessa två ragdollvarianter.

Birmans vitfläckighet ska enligt standard vara mycket lägre än hos en ragdoll bicolor och lite lägre än hos en ragdoll mitted.

I standarden för ragdoll bicolor står, översatt;

"Magen vit och utan fläckar".

Egen anm.: Eftersom vitfläckigheten här är ganska hög, så är det också troligast att det oftast inte uppträder färgade fläckar i det vita. Vitfläckigheten har då också blivit så hög att den även visar sig på kattens rygg.

I standarden för ragdoll mitted står, översatt;

"En vit rand sträcker sig från hakan/bröstet och fortsätter ner på undersidan mellan frambenen till basen av svansen".

Egen anm.: Här är vitfläckigheten lite högre än hos birman, och i standarden för ragdoll mitted är färgade fläckar i det vita på bröst/mage accepterade.

I standarden för birma står, översatt;

FEL/FAULTS: "rena vita eller färgade fläckar på bröstet eller magen". (Pure white or coloured patches on the chest or the belly).

Egen anm.: Här är vitfläckigheten lite lägre än hos mitted-katten. Att då birman oftast har vitfläck som är "bruten" på mitten av magen känns ganska logiskt. Det visar sig då som en mörkare fläck mot det vita.

I standarden för birma är alltså vitfläckigheten ett fel, medan den hos ragdollens två varianter ska finnas. Naturligtvis ser man ibland mörka fläckar på birmans undersida, helt enkelt för att de omgärdas av, eller gränsar till vitt.

Ibland har det hävdats att birmans vitfläckighet, eller spridning av vitfläckighet, skiljer sig från andra vitfläckskatter. Detta trots att man vid ett otal tillfällen parat in andra raser. Både vitfläckiga och icke vitfläckiga. Alltså borde det vara en omöjlighet att birman har behållit sin "specifika" gen för vitfläckighet.

För att birmans standard ska bli korrekt i sitt förhållande till andra vitfläckskatter, så borde birmans standard ändras vad gäller vitfläckigheten på bröst och mage. Det naturliga borde då vara att birman, med sin grad av vitfläckighet, har vitt bröst/vit mage, ofta brutet av ett färgat band däremellan, vilket alltså inte borde beskrivas som ett fel. Alltså, en vitfläckighet som är något lägre än hos ragdoll mitted.

Avkomma efter perser/birma-hybrid(1) och birma. (XLH och SBI). Korrekta vita sockor och kilar. Vit bröst- och magfläck.

Föregående generation = parning mellan ej vitfläckig perser och birma.

Avkomma; Perser/birmahybrid(1) med endast några vita strån på bröstet.

Redan i andra generationen efter inparning av ej vitfläckig katt uppnåddes alltså birmans vita sockor. Kattungen saknar dock bakkilar, troligen beroende på att vitfläckigheten fortfarande är relativt låg.

Bilden: Blåmaskad birmahona med vitfläckighet som en ragdoll mitted. Hon har vit bläs, vit haka och rejält högt med vitt på frambenen. Hon är född i en kull på fem kattungar, varav två med för hög vitfläckighet, en med perfekta sockor och kilar och två med för lite vitt (för show).

Vid bedömning kunde man istället premiera en ljus kroppsfärg (om konkurrerande katter i övrigt är likvärdiga), eftersom den gör att de vita partierna på bröst och mage framträder mindre tydligt. Men vitfläckigheten borde alltså inte vara ett fel om katten i övrigt är bättre än sina konkurrenter.

När jag själv skaffade min första birma i slutet av 1970-talet, var det relativt vanligt att vitfläckigheten var i paritet med dagens ragdoll mitted. *) Se domarberättelse från 1975). Mycket vita hakor, stora framkilar och bakkilar som gick över hasen och vek in på insidan av låret. Även bland de katter som ställdes ut och tog titel.

Naturligtvis existerar hög vitfläckighet än idag, men troligen inte alls i så stor omfattning som då, och oftast inte bland de birmor som ställs ut. Däremot föds det naturligtvis birmor med för hög – respektive för låg vitfläckighet även idag.

Birmauppfödare har alltså arbetat med att undvika till exempel vita hakor samt vita genitalfläckar på hanner. Det vill säga, försökt att hålla vitfläckigheten "på plats".

FÖRSLAG TILL NY BIRMASTANDARD (Infört i Birma Aktuellt 1977)

Under FIFes kommande generalförsamling i slutet av november detta år (1977, egen anm.), skall det antagas en ny birmastandard. Här nedan följer det förslag, till vilket det skall tagas ståndpunkt. (Egen anm.: Standarden fanns endast införd i översatt version).

Kropp: Medelstor, något långsträckt. Hanarna kraftigare än honorna. Kraftiga ben, korta och välformade.

Huvud: Bred skalle, fylliga runda kinder. Välvd panna, kort, rund näsa som varken skall vara rak (som hos siameserna), eller ha stop (som hos perserna). En svag välvning, som markeras av en hårvirvel vid näsroten tillåtes. Markerad haka. Öronen så små som möjligt och inte för högstående. Långa och starka morrhår. Persertyp önskad.

Ögon: Djupblå, runda till lite ovala.

Päls: Lång till halvlång allt efter kroppspartiet. På ryggen och längs sidorna lång och silkig. Ansiktet har kort päls, som blir längre där det går ut från ansiktet. Full krage.

Färg: Birmakattens färgteckning motsvarar siamesens i ansiktet, på öronen benen och svansen. Teckningarna skall antingen vara brun- eller blåmaskade (seal- or bluepoint). Den övriga pälsen är ljust äggskalsfärgad. Ryggen är gyllenbeige även hos den blå varianten. *) **Magpälsen är helt vit.**

Handskarna: Särpräglad för birmakatten är de fyra vita fötterna. Alla fyra skall vara rent vita och bilda en handseffekt. De helt vita handskena bör börja vid tåröten, men kan också sträcka sig upp till övergången från fot till ben. Det vita får inte sträcka sig upp på frambenen. På bakbenen skall det vita sträcka sig upp i en kil. Avsaknad av kil skall inte värderas som fel om alla andra handsken är perfekta. Något längre handsken på bakbenen tolereras. Viktigt är likhet och symmetri på alla fyra benen. Vita fläckar i ansiktet föranleder diskvalificering. Sådana katter är oönskade i avel, och bör kastreras.

Svans: Medellångd med elegant form, tunn vid roten, fullig och buskig i slutet. I vilande ställning hänger svansen, men under gång bärs den ofta i ekorform. Svansen får inte ha knick eller knutor.

***) Redan 1977 ville man alltså få standarden ändrad till "Magpälsen är helt vit" ... eller i den gamla standarden kanske detta redan fanns. Det kan ju ha varit andra detaljer i standarden som man ville ändra.**

De så kallade "genitalfläckarna", oftast på hanar, uppstår då magens vitfläckighet sträcker sig alltför långt bak mot kattens svansrot, vilket den ska göra enligt ragdoll mitteds standard.

De flesta birmauppfödare vet hur svårt det är med denna balansgång. Får vi för lite vitt på bröst/mage, så kan vi tappa bakkilar och få alldeles för lite vitt på tassarna.

Får vi däremot för mycket vitt, får vi framkilar, hakfläckar och genitalfläck. Om vi då antar att birman är en helt ordinär vitfläckskatt, så stämmer det helt perfekt med hur vitfläckigheten sprider sig.

Med det sagt så vill jag påstå att skillnaden mellan birmans vitfläckighet och ragdoll mitteds vitfläckighet är "hårfin", vilket naturligtvis de flesta redan vet. Det som då känns som ett problem är att birmans standard inte stämmer överens med deras verkliga vitfläckighet.

Utställningsmässigt har alltså, som jag tidigare nämnt, birmor med ljus mask- och kroppsfärg fördel av detta, trots att de har samma vitfläckighet som räknas som ett fel ... men som inte syns i den ljusa pälsfärgen. Birmans standard verkar därför mycket ologisk, och med ett populärt ord idag – diskriminerande – för de mörkare färgvarianterna.

Utställningsmässigt skulle det kännas mer korrekt om domaren anmärkte på mörk kroppsfärg/sämre kontraster när det är dags för jämförelse – istället för på en genetiskt korrekt vitfläckighet.

Annars blir det ungefär som att – "det som inte syns, det finns inte". Eller – "det man ser i en kolkällare när lyset är tänt, försvinner när man släcker".

Det kan vara så att domare har olika syn på birmans vitfläckighet, vilket gör att kommentarer och bedömningar blir ojämna. Det blir då ett dilemma även för domare.

Ibland ser man att domaren blåser katten på magen. Om man gör det på en välbadad birma, som är någorlunda

ljus i kroppsfärgen, så syns inte vitfläckigheten.

Om man däremot "stryker ner" pälsen från hakan och ner mot magen så syns vitfläckigheten bättre. Anledningen är troligen att vitt är svårare att se mot en kontrast när det är separerat (alltså strå för strå), jämfört med när det är koncentrerat. Detta fungerar dock bäst i en omgivning som inte är så starkt upplyst.

I birmans FIFe-standard står; "The Sacred Birman shows a special morphology, which is unique for the breed".

Ovanstående kanske är en gammal skrivning, då birman var den enda maskade katten med specificerad vitfläckighet när det gällde sockor och kilar. Då innefattade den skrivningen kanske endast vitfläckighet i maskade partier - INTE i icke maskade. Idag har vi som jag tidigare nämnt andra raser med liknande vitfläckighet – till exempel ragdoll mitted.

OM det var så att texten - "Magpälsen är helt vit" ... redan fanns i standarden 1977 kan det ha berott på att magpälsen faktiskt var helt vit, med tanke på att dåtidens birmor ofta hade mycket vitt i övrigt. Speciellt märkbart borde det ha varit då minst hälften av de birmor som då fanns var brunmaskade. Före 1985 var endast

brun- och blåmaskade godkända med certifikaträtt.

Olika teorier om birmans vitfläckighet har länge diskuterats. Är den en katt med genotyp Ss, och har den en resseciv gen för vitfläckighet? Spelar även polygener in?

Oavsett genetiken, så kan man praktiskt konstatera att birman har vitfläck på bröst/mage och tassar. Detta är alltså kattens fenotyp, och borde därmed vara det man utgår ifrån när birman bedöms och standarden skrivs. Det blir ju lite knepigt med bedömning på utställning om vi ska döma efter genotypen.

... men, den birma, som vitfläcksmässigt, helt och hållet följer den skrivna standarden – finns inte!

Birma med ej vitfläckig perser i 4:e gen.

*) DOMARBERÄTTELSE

Stockholms Kattklubb 1975. Totalt deltog 19 brunmaskade och 11 blåmaskade birmor på SKs utställning varifrån delar av domarberättelsen är hämtad. Domare: J Timmerman-Schep

BRUNMASKADE HANAR

Izmir-san av Drotten, född 1974-09-26

Typ: Excellent typ, välbyggd.

Huvud: Ett bra huvud med korrekt nos, kinderna underbart fylliga och kraftiga.

Ögon: Perfekt ögonfärg, fint runda.

Öron: Välplacerade.

Päls: En mycket fin kroppsfärg, underbar guldfärg, handskarna fram något höga, bak perfekta.

Svans: Fin, tät och buskig.

Allmänt: Excellent

RESULTAT: Excellent 1, CAC

Vallhornets Avant, född 1974-11-17

Typ: Underbar birma, följer standarden bra.

Huvud: Bra nos, fylliga kinder, välbalanserat huvud.

Ögon: Bra form, färgen kunde vara mera intensiv.

Öron: Bra öron med fin färg.

Päls: Bra kroppsfärg, brun på magen, handskar fram för höga, på baktassarna för höga på framsidan av benen.

Svans: Bra pälsad och bra längd.

Allmänt: Excellent

RESULTAT: Excellent 2

Övriga katter i klassen:

Vallhornets Attack, Excellent 3

Vallhornets Alistar, Excellent 4

Solstadens Jodhan-Song, Excellent

BRUNMASKADE HONOR

Sinh Qaiya af Silverbäcken född 1974-06-14

Typ: Bra typ, välbyggd.

Huvud: Ett bra huvud, kunde ha en något rakare nos, bra kinder.

Ögon: Fina, öppna, bra färg.

Öron: Lite höga och öppna.

Päls: Fin varm kroppsfärg, handskar fram ganska höga, bak godtagbara.

Svans: Brindled svans, men fint buskig.

Allmänt: Excellent.

RESULTAT: Excellent 1, CAC

Simba, född 1974-10-02

Typ: Godtagbar typ, bra kropp.

Huvud: Något kort i ansiktet, bra nos, fina morrhår.

Ögon: Ögonfärgen ganska beige i ytterkanten.

Öron: Bra öron.

Päls: Handskar fram ganska höga, bak alldeles för höga, kroppsfärgen inte särskilt enhetlig.

Svans: Bra tät och bra längd.

Allmänt: Excellent.

RESULTAT: Excellent 2

Övriga katter i klassen:

Sinh Imi af Silverbäcken, Mycket Bra 3

Sinh Jacobina af Silverbäcken, MB 4

Sinh Jammi af Silverbäcken, MB

Dessa katter var alltså de tävlande katterna på 1970-talet. Ofta med för hög vitfläckighet med dagens mått mätt. På den tiden brydde man sig inte om någon annan vitfläckighet än den som beskrevs som ”sockor och kilar”. Man var också inriktad på vita fläckar i de maskade partierna. Inte på vitfläckighet i icke maskade partier.

I samband med att vitfläckigheten kunde börja hållas lägre, så försvann (från show) vita hakor och framkilar. Under en period hade vi många katter med mycket låggradig vitfläckighet, vilket resulterade i att vi ”tappade” bakkilarna. Den troliga anledningen var att domarna började klaga på vita ”genitalfläckar” på hankatter, vilka – som jag ser det – är en helt relevant fortsättning av vitfläckigheten från katternas mage. Många hanar med genitalfläck användes alltså aldrig i avel. Vissa domare rådde hankattägare att

ta dessa hanar ur avel. Det resulterade alltså i att vi, under en period, fick alltför låggradig vitfläckighet totalt sett.

Samtidigt fick vi också många katter med mycket låga fram- och baksockor. Helt naturligt fick vi då mixat vitt/färgat, under kattens framtassar. Ofta med en avgränsad vit fläck bakom kattens stora färgade trampdyna.

Under dåtidens vitfläcksdebatt drogs detta till sin spets under en utställning i Stockholmstrakten någon gång på 1980-talet. Domarna satte MB (Mycket Bra) på mer än hälften av alla utställda birmor. Anledningen var alltså dessa vita fläckar under katternas framtassar.

På följande sidor visas ett antal bilder på birmans vitfläckighet på bröst och mage. Katterna är inte speciellt utvalda, utan fotograferade ”rakt av”, av

de katter jag fått möjlighet att fotografera.

Bilderna är nästan uteslutande tagna på bruna- och bruntabbykatter. Att få rättvisande bilder på ljusare varianter är svårt. Men ingen tror väl ändå att vitfläckigheten på bröst/mage endast finns på de mörka varianterna. De föds trots allt i samma kullar, som syskon i ljusare färgvarianter. Att då vitt bröst/vit mage ska beskrivas som ett fel känns inte konsekvent ...

... och det är ju, som jag ser det, dessutom **förutsättningen** för att birman har sina vita sockor och kilar.

Kerstin Zimmerman

Birmans vitfläckighet på bröst och mage

De övre bilderna är av mycket dålig kvalitet, på grund av brist på ljus. Men bristen på ljus är nödvändigt i de fall där de vita fläckarna är svåra att se i starkt dagsljus eller elsljus. Speciellt när katterna har en mycket ljus kroppsfärg.

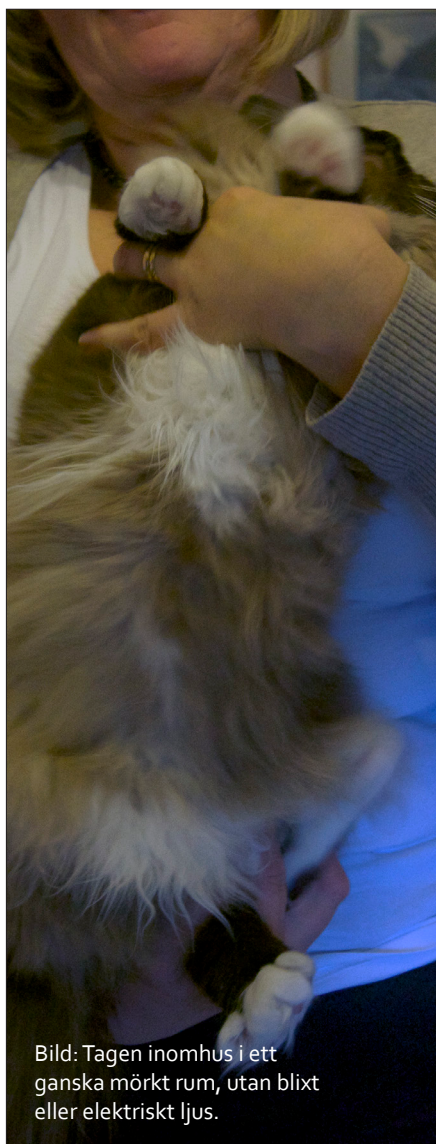

Bild: Tagen inomhus i ett ganska mörkt rum, utan blixtn eller elektriskt ljus.

Hane, brunmaskad, SBI n

Titel: Internationel Champion
Korrekt markeringar

Bild tagen inomhus i befintlig belysning

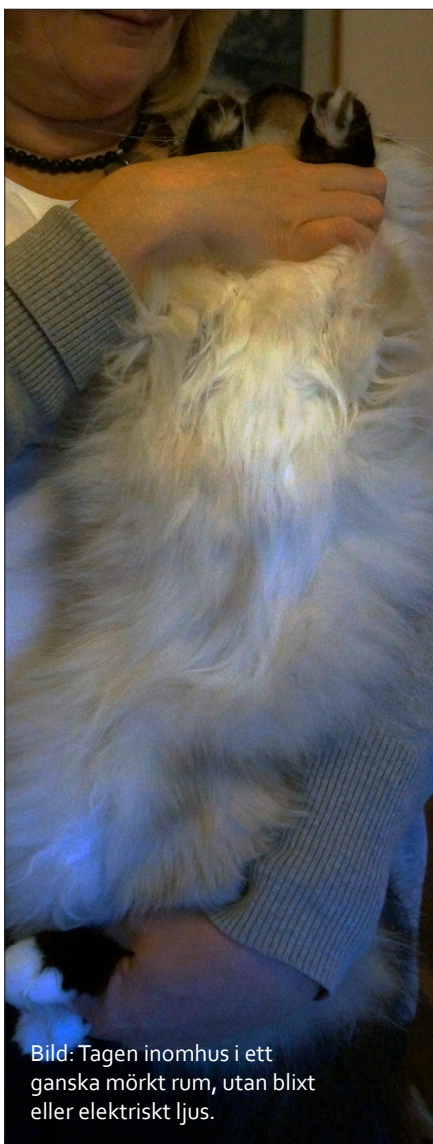

Bild: Tagen inomhus i ett ganska mörkt rum, utan blixtn eller elektriskt ljus.

Hona, brunmaskad, SBI n

Titel: Ingen

Bild tagen utomhus på vintern

Bild: Tagen inomhus i ett ganska mörkt rum, utan blixtn eller elektriskt ljus.

Hona, blåmaskad, SBI a

Titel: Supreme Premier
& Internationell Champion
Korrekt markeringar

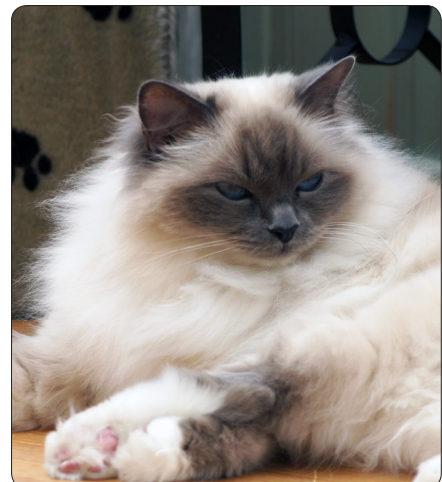

Bild tagen inomhus i befintlig belysning

Birmans vitfläckighet på bröst och mage

De övre bilderna är av mycket dålig kvalitet, på grund av brist på ljus. Men bristen på ljus är nödvändig i de fall där de vita fläckarna är svåra att se i starkt dagsljus eller elsljus. Speciellt när katterna har en mycket ljus kroppsfärg.

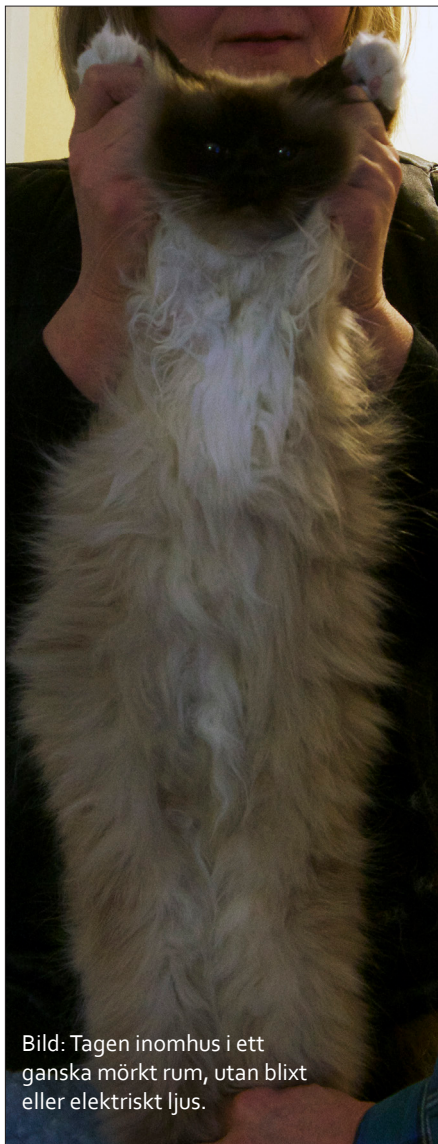

Bild: Tagen inomhus i ett ganska mörkt rum, utan blix eller elektriskt ljus.

Hona, brunmaskad, SBI n

Titel:
Internationell Champion
Korrekta markeringar

Bild tagen inomhus i befintlig belysning

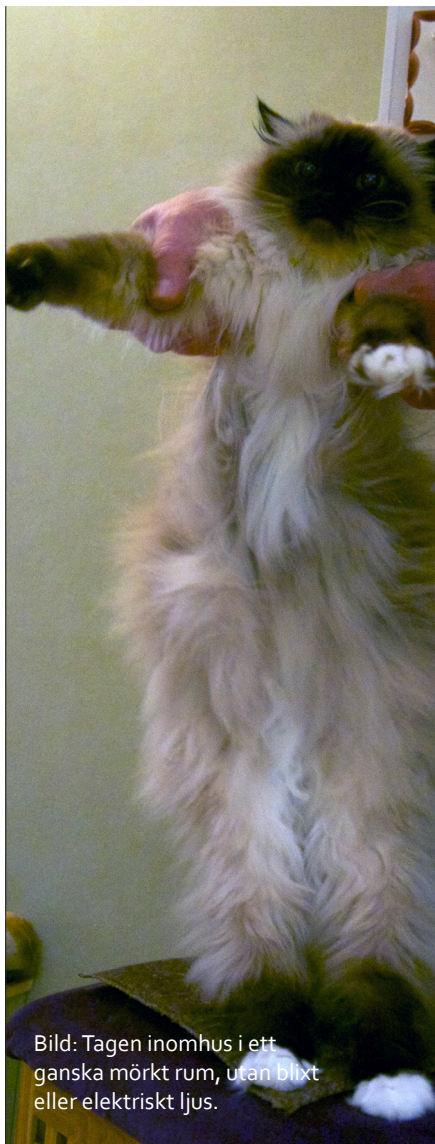

Bild: Tagen inomhus i ett ganska mörkt rum, utan blix eller elektriskt ljus.

Hona, brunmaskad, SBI n

Titel:
Champion / Premier
Korrekta markeringar

Bild tagen inomhus i befintlig belysning

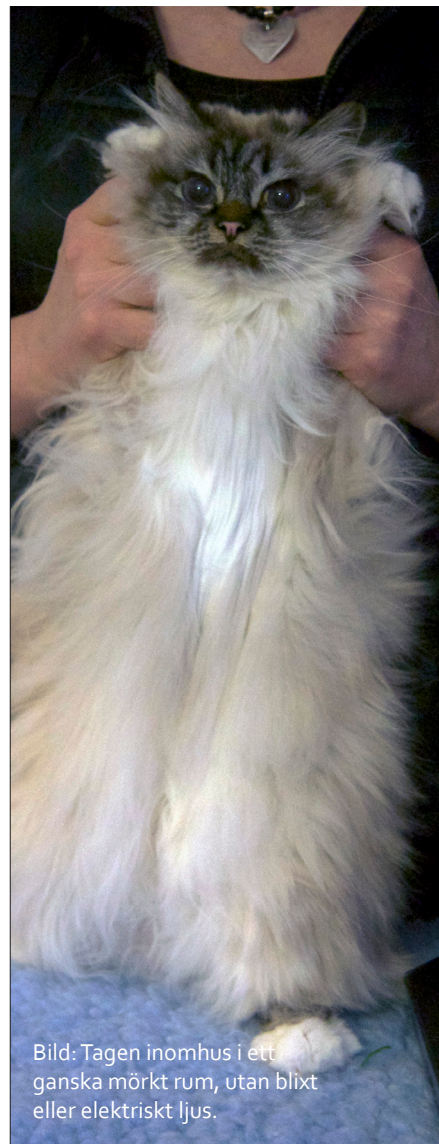

Bild: Tagen inomhus i ett ganska mörkt rum, utan blix eller elektriskt ljus.

Hona, bruntabbymaskad, SBI n 21

Titel:
Supreme Premier
Korrekta markeringar

Bild tagen utomhus i befintlig belysning

Birmans vitfläckighet på bröst och mage

De övre bilderna är av mycket dålig kvalitet, på grund av brist på ljus. Men bristen på ljus är nödvändigt i de fall där de vita fläckarna är svåra att se i starkt dagsljus eller elsljus. Speciellt när katterna har en mycket ljus kroppsfärg.

Bild: Tagen inomhus i ett ganska mörkt rum, utan blixtn eller elektriskt ljus.

Hona, brunmaskad, SBI n

Titel:
Supreme Premier
Korrekt markeringar

Bild tagen utomhus i befintlig belysning

Bild: Tagen inomhus i elektriskt ljus

Hane, brunmaskad, SBI n

Titel:
Champion
Korrekt markeringar

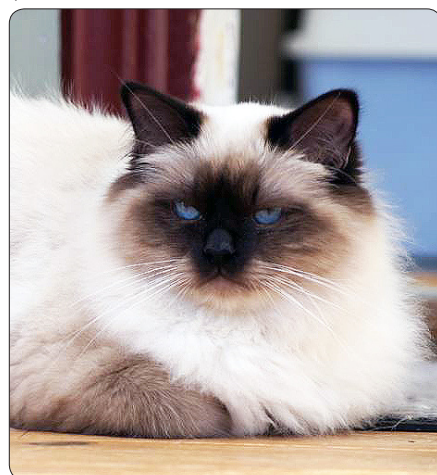

Bild tagen utomhus i befintlig belysning

Bildens kontrast är neddragen, så att det vita framträder bättre.

Bild: Tagen inomhus i ett ganska mörkt rum utan blixtn eller elsljus.

Hona, brunmaskad, SBI n

Titel:
Ingen. Beroende på alltför låga markeringar

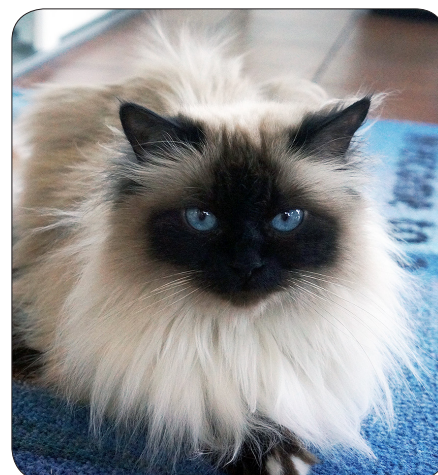

Bild tagen utomhus i befintlig belysning